

sig i strid med EU-retten, hvis vi ikke implementerede direktivet på det her felt.

Jeg vil gerne her tilkendegive, at i de drøftelser, der har været i EU-sammenhæng om databeskyttelsesperioden, har jeg sådan set indtaget det synspunkt, som i øvrigt har været på linje med mange af de nye EU-medlemslande, at vi skulle være forsigtige med at udvide databeskyttelsesperioden, men jeg må altså konstatere, at vi er landet, hvor vi er landet, og selvfølgelig skal Danmark implementere den regel her.

Hvad driver så den regel? Det, der driver reglen her, er jo bl.a. en vurdering af, kan man sige, europæisk lægemiddelindustri konkurrencesituation op mod amerikansk lægemiddelindustri, en lægemiddelindustri, der er forankret andre steder i den globale konkurrence. Det er jo bl.a. det hensyn, der fører til, at vi i EU-sammenhæng har skønnet, at det er fornuftigt at udvide databeskyttelsesperioden.

Kl. 11.45

Hvor det så trækker prisdannelsen hen, kan man jo ikke med fuldstændig sikkerhed prognosticere, og det hænger jo sammen med, at der i virkeligheden kan være to modsatrettede tendenser.

Der kan selvfølgelig være den ene overvejelse, at en længere beskyttelsesperiode fører til et længere monopol. Over for det står jo, at en længere beskyttelsesperiode også skaber en længere periode, hvor virksomhederne kan afskrive deres investeringer og deres forskningsudgifter. Det kunne i princippet føre til: punkt 1) en fornuftig prisdannelse, punkt 2) mere innovation i europæisk lægemiddelforskning og i europæisk lægemiddelindustri. Så det er jo de to virkninger af at forlænge databeskyttelsesperioden, der skal holdes op mod hinanden.

Så skal det i øvrigt ses i sammenhæng med, hvad vi i øvrigt gør, nemlig at forbedre konkurrencen på en række felter. Det er jo bl.a. det, der også er sigtet med den hjemmel, der er lagt op til her i § 58, stk. 4, om navngivning af parallelmedicin, at ud over at det ville kunne bidrage til at øge patientsikkerheden og trygheden for patienten, så vil det jo også have en positiv konkurrencemæssig effekt, fordi det vil gøre parallelimporteret medicin mere attraktiv. Så det er jo den samlede virkning af hele denne her lovpakke, man skal vurdere.

Mens jeg så er ved netop § 58, stk. 4, vil jeg sige, at når jeg har ønsket at få den bemyndigelse, så er det selvfølgelig, fordi jeg har en ambition om at komme til at bruge den. Jeg er slet ikke i

tvivl om, at det ikke alene af økonomiske, men navnlig af patientsikkerhedsmæssige grunde vil være en rigtig god idé, hvis man kan navngive parallelimporterede lægemidler på en ensartet måde.

Det følger i øvrigt også direkte af den betænkning, der blev afgivet af Udvalget om Medicintilskud, hvor udvalget jo i enighed nåede frem til en erklæring om, at der kunne være så vel sundhedsmæssige som økonomiske fordele forbundet med at pålægge parallelimportører af lægemidler at markedsføre de parallelimporterede produkter under det samme navn, som de direkte importører markedsfører de tilsvarende produkter under i Danmark.

Så spørger Socialdemokratiets ordfører, hvornår jeg vil gøre det. Mit svar på det spørgsmål er, at det vil jeg sådan set gerne gøre, så snart de udestående spørgsmål er afklaret. For sandheden i denne her sag er jo, at det er forskellige hensyn, der konflikter med hinanden. Der er en vinkel over til varemærkeretten, altså immaterialretten, og det er jo også baggrunden for, at det fremgår af denne her betænkning, at man under inddragelse af de direkte berørte parter inden for rammerne af EU-retten bør undersøge, hvorvidt denne her hjemmel kan tages i brug.

Jeg ved, at Europa-Kommissionen også interesserer sig for spørgsmålet og sådan set deler den danske regerings ambition om, at vi bliver bragt i en position, hvor vi kan bruge denne her hjemmel. Der har været et møde med Kommissionen her den 15. maj, hvor også det her spørgsmål har været drøftet, og vi afventer nu fra ministeriets side, at Kommissionen skriftligt henvender sig til Danmark med henblik på en afklaring af en række spørgsmål af den karakter, jeg netop har været inde på.

Så jeg er ikke i stand til her i dag med nogen større sikkerhed at skyde mig ind på, hvornår denne her hjemmel kan tages i brug. Men jeg vil gerne understrege, at jeg har den politiske ambition af hensyn til patienterne, at hjemmelen skal tages i brug, når de her immaterialretlige spørgsmål er afklaret.

Så vil jeg endelig – for jeg vil afstå fra en minutøs gennemgang af lovgivningen, det har en række ordførere jo på glimrende vis gjort – koncentrere mig om det sidste spørgsmål, der har været fremme i debatten, sådan som jeg har lyttet til det, og det er så spørgsmålet om indlægsedler og produktresuméer på dansk/engelsk.

Jeg forstod, at der var nogle af ordførerne, der formulerede det som et krav, at hvis man skulle